

2012 – ANGELA FURTUNĂ: 15 ani de la debut, în revista România Literară Nr. 42 (Pagina Poșta Redacției) și Nr. 46 (Pagina Poemul cu scrisoare) din 1997

Angela Furtuna Debut Pagina Posta Redactiei Romania literara Nr. 42, 1997 Constanta Buzea

România Literară
42/1997

POST-RESTANT

de Constanta Buzea

P OATE puțin prea impetuoasă pentru gustul meu, și cu amploare relatând aerisit, cu de toate și despre toate, poate prea energică și dezinhibată în fața cuvintelor aparținând diverselor zone și domenii. Și iată-mă parcă vrând să mă adun, după lectura care m-a entuziasmat, intimidată de valul mare, transparent care se vede venind din larg. 19 poeme convingătoare, alese dintr-un manuscris care probabil își așteaptă editorul. Pe mulți ziaristica i-a anulat ca poezi, sau cel puțin așa declară ei. Fără atingerea cu munca dură din presa poezia dv. ar fi fost altfel zidită, cu liniile poate mai cuminti și cu ferestrele dispuse spre nord. Felul dezlanțuit de a fi în fața textelor nu este, se vede cu ochiul liber de azi, de ieri, ci vă aparține dintotdeauna, ca și firea năvalnică, ca și plăcerea cu care vă dăruțiți, generozitatea rară a omului inteligent chiar și atunci când intră în pielea combatantului. E un fel de a spune că pentru unele versuri vă invidiez. Cum tot un fel de a spune va rămâne și părerea de rău că nu toate versurile mi-au plăcut. Insist pe mărturisirea că așa fi vrut să fiți de față la lectură, să știu cum arătați, să vă găsec cusu-ruri, să-mi atenuați prin pâlăvrăgeală feminină atât *Indoiala* cât și *siguranța*, pe care le-am trăit simultan adoptându-vă poemele. „pălăria mea albă de etern jocheu/ a iscat terapii cubiste cu final dada/ așa m-am îngrășat eu, prietene,/ de la prea mult ulei aplicat pe pânze/ acolo trupul meu glorios și infam/ s-a zbătut o vreme...” (*Erdu tragic d'incompiuto*); „E încă bun pentru mine/ acest gust amar al victoriei/ în acorduri multiple și disonante/ viața dubioasă a cuvintelor/ după ce se irosește ironică/ printre degetele elegant pasive/ mi se întoarce cuminte în suflet/ plină de ofrande.../ Seara, când respir în voic/ îmbrățișând voluptuos/ aristocrația odihnei/ cuvintele sunt libere/ să mă înjure cu dragoste/ câinii mei iubesc tirania.” (*Stare de liniște*). „Felul cum mă soarbe din nou/ dimineața de sâmbătă gâfâind/ convinsă că m-a dat gafa/ cu aerul pitoresc de vulg exotic/ nu este decât o tactică/ de a mă oferi plic-tusului de maidani/ fără iubire, fără uzură/ fără de față.../ O lume plutonieri și locțiitori/ își parchează deducțiile sub balcoane/ într-o popularitate jumalistică de gang/ prin balta numărul unu Mercedes/ pe o alee plină de muritori stima-bili/ de volanul negru se ține o inimă de golari/ ce revine acasă la mama lui/ la parter, scara A, confort redus,/ șoferul acesta e mereu enigmatic...” (*Thriller cu tuse rebelă*). Mă opresc aici, rugându-vă să-mi trimiteți o fotografie și câteva date despre viața bucureșteană, cenecluri, manifestări personale în cadrul lor, oameni și locuri, am-bianța suceveană, toate acestea pentru a vă cunoaște și a vă defini cât mai exact. *Da și de la capăt, Marturisiri psihoplastice, Jurnal din perspectiva planului secund, Dez-mierdare cu human touch, Pagina cu sfinți, Daimonul e în alta parte* sunt cele șase poeme care mi-au plăcut în întregime. (*Angela Furtuna, Suceava*) • Este mai mult

România literară

Apare săptămânal sub egida
Uniunii Scriitorilor

Editor:
Fundatia România literară
Director general
Nicolae Manolescu

19-25 noiembrie 1997

(Anul XXX)

46

EDITORIAL

de Nicolae
Manolescu

N. STEINHARDT

inedit

(pag. 3)

Poetul și criticul

SE ÎMPLINESC 160 de ani de la nașterea lui Aron Densusianu, poet, traducător și critic, (19 nov. 1837 - 2 sept. 1900), primul autor al unei istorii a limbii și literaturii române (ed. I 1885, ed. II 1894), astăzi uitată, ca și articolele din *Cercetări literare* (1887). Celebritatea lui Aron Densusianu a fost una negativă: el se numără printre victimele executiei lui Maiorescu din *În lături!* și printre denigratorii lui Eminescu. Nu se poate face nimic pentru poetul *Horelor otelite* sau al *Negriodei*, una din

2. Angela Furtuna Debut Pagina Poemul cu Scrisoare Romania literara Nr. 46 din 1997
A

JURNAL DIN PERSPECTIVA PLANULUI SECUND

Atelierul din prelungirea poeziei – doar un loc de deranjat cumiștenia la început dorind să vociferez într-un sentiment securizant aseară m-a trezit un roi de albine erau puse pe polenizat florile din covor ele nu se grăbeau cum alte impresii pe partea nevăzută a gândului

o lucrare stranie în încăperea aceea pînă la care liftul face infarct vecinii s-au jurat că un picamer le-a găurit somnul subțind plapuma nopții

totuși polenizarea poluează sonic le-am explicat –
pînă dimineață au răsărit
ierburi și tufe –

în atelier s-a întîmplat o pajiște cu rouă
eram regina albinelor deja cînd mi-am descoperit vocația planului secund.

(poem apărut ulterior în volumul **PRIZONIER ÎN EGO**, 1997)

CINCI TABLOURI DE COLECȚIE

coșmarul librarilor cînd ziua se micșorează

1. să te umilești în fața televizorului
dimineața la ora patru
cînd subiectul inevitabil este
complotul împotriva indiferenței
nu sînt aici pentru epistole isihaste
ommmmm ommmmm ommmmm
cum cearcănele nopții polare
orașul se lăbărțează
el urcă în bibliotecă pe raftul cu
monografii inutile

de-aș adormi acum
somnul meu
ar putea fi visat
într-o librărie franceză
de pe chei

o binefacere, sinceritatea încrezută a
unei nopți albe desăvârșite
după lectura tihnită din Dante
emoția zorilor îmi vorbește cu eleganță și
scepticism despre moarte
un panoptic cu arme și graseieri de poncif
sparg nuci cu cleștele de diamant
al solitudinii
un accent
grav
peste liniștea
ce m-a descoperit
robotul îmi spune că a sosit clipa
TOTUL ESTE
PREGĂTIT
ÎN SFÎRȘIT

respiri și nu vrei să știi încă

2. aerul e bîntuit de dihotomia zborurilor
către rele intenții
un rododendron își continuă plutirea în
arcul superb al interogației
privesc în gol /
pupilele se îngustează
cum poiana copilăriei furată de la tătari
forme de femeie învăluite în mâini privilegiate
îmi reculeg toate respirările furișe
o inimă de tunet
frumoasă când se sprijină
pe umbra vînată a condorului
o hotărîre asupra morții
poate ca miine
poate când vom avea timp

atrasă e de aventură doamna cu zîmbet

3. este ceva ce nu înțeleg /
fără amintiri sau
fără greșeală
lumea pune piciorul drept înaintea piciorului
stîng /
și merge mai departe
zîmbetul e măsurat și cîntărit sau vine un
altul identic imponderabil
par veseli săracii cînd se împrăștie sîngele
pe mozaicul sălilor de așteptare
doamna cu pălărie coboară voaleta peste
profilaxia de a contracta
vreo emoție vătămătoare
își ține genunchii strînși cu un legato pointillist
istovitoare e împotrivirea în fața fricii de frică
ea cu arătătorul ne amenință libertatea
de a-i tortura somnul în drum spre dorință

o privire asupra descreșterii armoniei

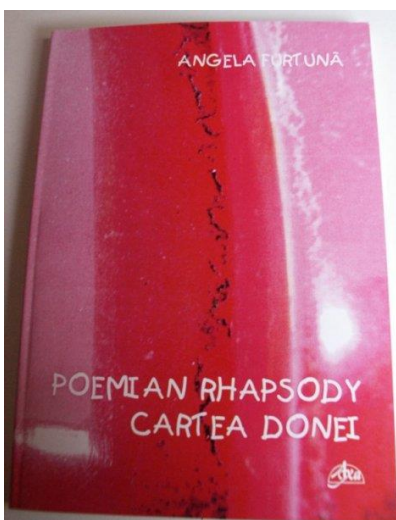
4. ce mare lucru să plimbi o mistică stranie
pe bolta palatină
guma de mestecat ce picură ritm în liniștea
cu care privesc identitatea promisă
mic cîntec de leagăn acest anotimp pentru care
sînt contesa în blue jeans și bluză roșie
în vis o scenă cu familia patinînd pe o
decadență de un albastru degradat
contrast între pușca strămoșească pentru mistreți
și făgăduința burgheză a sofalei
iese la rampă și strigă vive la liberté o
țigancă
la care simțul profeției
a făcut avere
doar sticlele cu licurici

din mâna actorilor
nopti în care mansarda sfidează absențele

serenada pentru insolit și nebunie

5. ignoranța păianjenului din logo
nu-i scutește pe sleepwalkers de accidente
ce solitar e acest vânzător de tutun
ce crede în amurgul ascezei
pe pod fără cîntec un domn se agață de balustradă
și se prezintă: Mozart
am rămas în mirare /
un simț estetic corupt
se prăbușește din nou
apa râului tînjește după acest pește uriaș
cu care încep știrile de scandal
la saxofon călugărița parcurge cu poticniri
urletul satisfăcător al firescului

Ulterior, poemele din cicluc CINCI TABLOURI DE COLECȚIE au apărut în volumul POEMIAN Rhapsody

în „POEMIAN RHAPSODY – CARTEA DONEI” (Cinci tablouri de colecție)p. 79 – 83.